

Püspökladány múltja és jelene

Sárosi Bálint Püspökladányban

Hajdú-Bihar megyében már az első Röpülj Páva televíziós vetélkedő előtt lehetett hallani népdalokat eredeti népi énekesektől, citerásoktól kisebb nagyobb kórustalálkozókon. Ez a „Nyílik a rózsa,” a vegyes műsorok időszaka volt. Püspökladányban 1969-ben voltam először egy olyan megyei találkozón, ahol csak népdallal léphettek fel a jelentkezők. Az ottani közönség szerette az ilyen rendezvényeket. Később is telt házak előtt zajlottak ezek a műsorok.

Sárosi Bálint, a folklór nemzetközi hírű, számos magas díjjal kitüntetett tudósa, kutatóútjai során Püspökladányban 1969-ben járt először, ahol találkozott a Boruzs András juhász által vezetett citerazenekarral. Később is többször járt ott gyűjtés céljából. A televíziós Röpülj Páva verseny hatására 1970-től Püspökladány környékén is éneklő csoportok alakultak, és egyre többen vették a bátorságot, hogy dalaikkal, citerajátékukkal színpadra álljanak. Az olyan nagyszabású bemutatókra vagy versenyekre, mint amilyen az évente megtartott *Sárréti Napok* programja volt, nagy neveket hívtak zsűrizni, hogy a fellépőknek szakmai tanácsokat adjanak. Minden alkalommal *Sárosi Bálint* volt az elnök, kivéve *Csenki Imre*, az Állami Népi Együttes alapító karnagya, Püspökladány szülőtte, *Czövek Lajos* debreceni karnagyja és e sorok írója is méltatta, értékelte az egyes produkciókat. Jelen volt a Rádió népzenei rovatának munkatársa *Béres János*.

A műsor végeztével Sárosi Bálint lényeglátó elnöki záróbeszédében minden alkalommal úgy számolt be a produkciókról, hogy elsősorban az elhangzottak pozitívumait emelte ki, és csak utána hívta fel a figyelmet az esetleges hiányosságokra, úgy, hogy minden szereplő győztesnek érezhette magát. Mindezt a maga természetes, póztalan megjelenésével, ízes beszédével, mondanivalójának szemléletességével tette élvezetessé. A fellépések előtt vagy után is szívesen ismerkedett, beszélgetett a szereplőkkel. Megállapításai szállóigévé lettek a résztvevők között, mint például a „bikamegállító hang” mint a hortobágyi pásztorok énekes hangideálja, vagy az a fiataloknak szóló tanítása miszerint „az adatközlő hibáit nem szabad eltanulni.” Ha a műsor estig tartott, akkor a záróbeszédre már a szomszéd étteremben került sor, mialatt a vacsorát a sok embernek felszolgálták.

Mindnyájan örömmel mentünk Püspökladányba, és kellemes órákat töltöttünk a sok lelkes énekes között a remek hangulatú rendezvényen.

Egykori fotók a meghívott zsűritagokról.

Vikár László és stábj

Bónis Ferenc és Mező Judit

Ennek a Sárréti Népzenei Találkozóznak az előkészítését népdalgyűjtés is felhasználtam. Ezt az anyagot a Püspökladányi Nagyközségi Tanács 1974-ben kiadta „A ladányi torony tetejébe, hortobágyi és sárréti népdalok” címmel. Daloskönyvem Sárosi Bálint alapos és széleskörű szakmai tanácsai, lektori megjegyzési nyomán vált szebbé, értékesebbé. A folklór nagynevű tudósa ma is szívesen emlékezik a püspökladányiakra, szakmai tanácsaira ma is számíthatunk.

Bencze Lászlóné dr. Mező Judit